

همدلی دومین جلسه از هفتمین فصل پاتوق فیلم کوتاه روز ۲۶دیپهشت برگزار شد. به نقل از روابط عمومی انجمن سینمای جوانان، دومین جلسه از هفتمین فصل پاتوق فیلم کوتاه با نمایش چهار فیلم کوتاه داستانی، برگزار شد. در این جلسه فیلم‌های کوتاه داستانی «خنده بی‌دلیل گوزن‌ها» به کارگردانی سجاد ایمانی، «جان داد» به کارگردانی سهیلا پورمحمدی، «دشنه» به کارگردانی سامان تفرشی و انیمیشن کوتاه «برنده‌باز» به کارگردانی سیداحمد جعفریان به نمایش درآمد و با حضور محمدتقی فهیم منتقد سینما مورد نقد و بررسی قرار گرفت. محمدتقی فهیم هم در ابتدا ضمن اشاره به علاقه خود به فیلم کوتاه گفت: هر بار فیلم کوتاه می‌بینم آنچه از ابتدا ما را عاشق سینما کرد را در فیلم کوتاه پیدا می‌کنم. اگر امروز سینمای بلند ما به این وضع دچار شده به دلیل عدم استفاده از این ذخیره است. همه فیلم‌سازان و تهیه‌کننده‌های قدیمی همیشه از زمین‌های خاکی استعداده‌ها را کشف می‌کردند و به میدان می‌آوردند. امروز اما تهیه‌کنندگان سینما و تلویزیون در دفاتر خود نشستند و نگاهشان همواره به لیست مقالیشان است. نتیجه‌اش می‌شود همین سینمای فاقد ژانر و فاقد تنوعی که امروز شاهدش هستیم. او افزود: درخت‌های داخل پارک که دائم آب به آن‌ها می‌دهند، ریشه‌های تنبلی دارند اما آن‌ها که در میان آب و باغ رشد می‌کنند، ریشه‌هایشان مدام به دنبال آب است و قوی می‌شود. تهیه‌کنندگان امروز ما گویی بی‌ریشه شده‌اند. پیشینه‌ها این است که انجمن سینمای جوانان رسماً از تهیه‌کنندگان برای حضور در این جمع‌ها دعوت کند تا بیایند و فیلم‌های کوتاه را ببینند. انرژی، استعداد، ذوق و سلیقه واقعی اینجاست. فهیم در ادامه درباره فیلم «جان داد» گفت: زمانی که داور جشنواره بومد به این فیلم رأی دادم و به آن جایزه دادم، قاعدتاً نباید از آن بدت بگویم؛ اما این فیلم بین آن کلیدی‌هاست که جای بهتر بود و ویژگی‌های مثبتی داشت اما وقتی از منظر نقد نگاه می‌کنیم، مسئله متفاوت از داوری است. فیلم قرار است قصه این دختر را برای ما روایت کند و ما باید با دختری همی ذات پنداری کنیم و جای او قرار بگیریم؛ اما چه کسی با این خنثی هم ذات پنداری می‌کند؟ من به‌عنوان مخاطب این حس را نداشتم. من در این فیلم بیشتر با مرد همراه می‌شوم و هم‌ذات‌پنداری می‌کنم و این نقض‌غرض فیلم‌ساز است. مهم‌ترین و کلیدی‌ترین جای فیلم جایی است که پدر به دخترش می‌گوید اگر این ماهی‌ها را صید نکنم، چگونه می‌خواهی زندگی کنی؟ این اصلی‌ترین مسئله در همین جامعه امروز فیلم است. در ادامه محمدتقی فهیم درباره «خنده بی‌دلیل گوزن‌ها» گفت: برخلاف فیلم «جان داد» مشکل اصلی این فیلم در فیلم‌نامه آن است. فیلم در مرحله اجرا واقعاً یک فیلم است و متعقد از خیلی از فیلم‌های بلند امروز سینما، حرفه‌ای‌تر است. فیلم کوتاه امروز دیگر آن کار تجربی که برخی به دنبال آن هستند، نیست. این فیلم یک فیلم کامل است که باید در معرض تماشای قرار بگیرد. داستان «سینمای

تجربی» متفاوت است این بحث است و این کارها را نمی‌توان سینمای تجربی دانست. او افزود: فیلم «خنده بی‌دلیل گوزن‌ها» یک نمونه است از فیلم‌های کوتاهی که می‌تواند به سینمای بلند تنه بزند. فیلم‌ساز تا حدودی توانسته از ابزار عبور کند. اگر فیلم‌سازی ابزار را کامل بشناسد، در مرحله بعد می‌تواند اثری خلق کند که دارای حس باشد و ما با آن ارتباط برقرار کنیم. فهیم درباره فیلم «دشنه» هم بیان کرد: هر قهسه را می‌توان هر طور تعریف کرد و این فیلم هم تعریف آقای تفرشی از قصه «بورخس» است. من آن قصه را خیلی دوست دارم و سال‌ها پیش آن را خوانده بودم. رآوری اول شخص در این داستان خود بورخس است و گویی آدم با خود او روبه‌رو می‌شود. این داستان یک شاهکار است اما آقای تفرشی به نظر من آن را خراب کرده است؛ اما تمام تلاش قصه بورخس این است که بگوید آدم‌فروش خودش برای خودش جهنم ایجاد می‌کند و تحقیرشدگی یک آدم‌فروش همواره با او هست و هیچ‌گاه از بین نمی‌رود. پاشنه آشیل فیلم آقای تفرشی عدم توجه به همین نکته است. در ادامه فرید سجادی حسینی بازیگر باسابقه سینما به بهانه حضور در فیلم «دشنه» درباره همکاری با فیلم‌سازان جوان در فیلم‌های کوتاه گفت: من آقای تفرشی را از سال‌ها قبل می‌شناختم و به تفکر و نگاهش به سینما از قبل آشنا بودم اما کلاً به جوانان بیشتر از هم سن و سال‌های خودم اعتماد دارم. شاید گاهی موفق نباشند اما ایده‌های بسیاری دارند و بهتر از ما و نوتر از ما می‌بینند. انگیزه جوانانه این فیلم‌سازان ما را هم سر ذوق می‌آورد. برای این کار همه سختی کشیدند و برای ما پرمهره کار سخت‌تر هم بود. نقد و بررسی انیمیشن کوتاه «برنده‌باز» به کارگردانی سیداحمد جعفریان به دلیل غیبت کارگردان در جلسه برگزار شد.

«برادران لیل» در برابر «برادران داردن»

مجید موثقی – منتقد حاضر در جشنواره کن | جشنواره فیلم کن با پوستری که «جیم کری – Jim Carrey» را در حال بالا رفتن از پله‌های فیلم «نمایش ترومن» نشان می‌دهد، این روزها به پله هفتادوپنجم رسیده است. دشواری برپایی دو دوره از جشنواره با بالا رفتن ششیوع ویروس کرونا، رمقی برای برپاکنندگان این جشنواره نگذاشته است؛ اما قرار است در این دوره، فیلم‌ها بدون داشتن ماسک و تست کرونا برای میهمانان جشنواره نمایش داده شود. امسال زمان اعلام فیلم‌های پذیرفته‌شده و همچنین ترکیب تیم داوری کمی دیرتر از انتظار همگان صورت گرفت، اما برای سینماگران ایرانی سال خوش‌خبری بود؛ در تیم داوری نام «صغر فرهادی» به چشم می‌خورد که سال گذشته جایزه‌ای مشترک را با کارگردان فنلاندی فیلم «کوپه شماره شش» دریافت کرد.

برندگان نخل طلا به‌صفت شده‌اند | «سعید روستایی» با فیلم «برادران لیل» Leila Brothers» که ترکیبی از بازیگران متفاوت سینمای ایران است، توانست به بخش اصلی و رقابتی جشنواره ورود پیدا کند. «برادران لیل» کاندید گرفتن نخل طلا در کنار «برادران داردن» است؛ آن‌ها با فیلم جدید «توری و لوکیتسا-Tori and Lokita» در این دوره از جشنواره کن شرکت کردند؛ این دو برادر با کلکسیونی از جوایز بی‌شمار تا به امروز دو بار برای فیلم‌های رزتا (۱۹۹۹) و بچه (۲۰۰۵) برنده نخل طلا شدند؛ از معدود کارگردانی‌ها با دیدگاهی هنری هستند که همواره با دست‌پر از جشنواره کن به خانه بازگشته‌اند!

از «هیروکازو کوریتدا» زاپنی تا «روبن استولوند» سوئدی | «هیروکازو کوریتدا» کارگردان ژاپنی که خود در سال ۲۰۱۸ با فیلم «دزدان فروشگاه» برنده نخل طلا شد، با فیلم جدید «لال-Broker» به جشنواره خواهد آمد. «کریستیان منویجو» فیلم‌ساز موح نو رومانیایی از دیگر کارگردانان شهیری است که پیش‌ازاین در سال ۲۰۰۷ درام دلهره‌آور «چهار ماه، سه هفته و دو روز» برنده نخل طلا شد و امسال با فیلم «آراهان-RMN» به تپوتاب جشنواره خواهد افزود.

فرهنگ وهنر

هفتادوپنجمین دوره جشنواره فیلم کن به شکل حضوری آغاز شد

«برادران لیل» در برابر «برادران داردن»

برنده جایزه اصلی «بخش نوعی نگاه» جشنواره کن شد!

خودکشی همسر سابق آلن دلون | «میلی عاطف» از دیگر بانوان فیلم‌ساز ایرانی در خارج از کشور است که امسال در «بخش نوعی نگاه» با فیلم «بیشتر از همیشه» شرکت کرده است؛ او در سال ۲۰۱۸ با فیلم قابل‌قبول «سه روز در کیبرون» نامزد گرفتن خرس طلا جشنواره فیلم برلین شد. او در این فیلم، زندگی «رومی اشنایدر» بازیگر آلمانی – فرانسوی را هدف قرار داد که بعد از خاتمه ارتباط با «آلن دلون» و دو ازدواج ناموفقی که داشت، سرانجام در سال ۱۹۷۹ با نوشیدن بیش‌ازحد مشروبات الکلی خودکشی می‌کند. امیلی عاطف کارگردان کاربلدی است که در فضاسازی و روایت آثارش به زبان سینمایی خوبی رسیده است!

امسال هیات انتخاب بخش «هفته منتقدین جشنواره کن» از میان آنبوه آثار رسیده، هفت فیلم بلند سینمایی را انتخاب کرده که نام یک فیلم ایرانی با بازی «لیلا حنایی» در

میان آن‌ها، به چشم می‌خورد. «علی بهراد» با اولین فیلم بلندش «صور»، یکی از معدود فیلم‌سازان ایرانی است که پس از سال‌ها نماینده سینمای ایران در این بخش است. **آیا روستایی دست پر به خانه می‌آید؟** | جشنواره کن چند سالی مدعی آن است که آثار خوب فیلم‌سازان جوان را وارد رقابت اصلی می‌کند. «لوکاس دونت» کارگردان بلژیکی با دومین فیلم خود «زدیک-Close» جوان‌ترین فیلم‌سازی است که امسال نامزد برنده نخل طلا شده است؛ او پیش‌ازاین با اولین ساخت‌هایش فیلم «دختر» در جشنواره کن درخشید و برنده دوربین طلایی جشنواره شد. «سعید روستایی» نیز یکی دیگر از فیلم‌سازان جوان این دوره است که با همراهی نوید محمد زاده، پیمان معادی، ترانه علیدوستی، فرهاد اصلانی و سعید پورصیمی نامزد گرفتن نخل طلا است. در این شرایط باید چند روزی منتظر ماند و در نهایت دید فیلم نسبتاً طولانی «برادران لیل» را برابر «برادران داردن» که رکورددار تاریخ جشنواره کن هستند، یا دست‌پر به ایران بازمی‌گردد یا نه!

نگاهی به شوهرم نکرد.» راجع به کیک پدرم گفت: «فقط یک اواخواهر می‌تونه یک همچه کیک زردآلوی لوندی که الان توی بشقابته درست کنه.» «بااین‌وجود تکه کیک را تا ته خورد، با همان ولع خاصی که تا‌به‌حال فقط در آدم‌های پیر دیده‌ام. مسئله‌اش اصلاً اواخواهرها نبودند. گمان می‌کنم این بود که من یک‌تکه کیک برایش خریدم بودم.» در کل درون‌مایه داستان درگیری انسان مدرن با احساس تنهایی است. فضای داستان غم‌زده است. نیمه‌شب تاریک وزش باد، جابه‌جایی پدر از بیمارستانی به بیمارستان دیگر. دست پرستار که بازوی پدر را می‌گیرد و می‌برد. زیر نگاه دختر و پدر که ناباورانه حتی سر بر نمی‌گرداند تا دختر را ببیند. «پرستار با ملایمت بازوی پدرم را گرفته بود. در انتهای راهرو پیچیدند و رفتند. گفتن ندارد که پدرم رونگرداند تا من را ببیند، گفتن ندارد که من منتظر این کارش نبودم؛ اما شماره بخش ۸۷ و بوی پدرم در آن سال‌ها را به خاطر سپردم.» لحظات تلخ و سستی که انسان‌های مدرن محکوم به تجربه کردنش هستند. جدایی‌های بظاهر انتخاب‌شده و خودخواسته ولی در واقع تحمیل‌شده؛ تحمیل‌شده به خاطر جبر زندگی مغشوش انسان بددختر در جامعه پست‌مدرن.

۱۹۷۸ برنده جایزه بزرگ جشنواره کن شد؛ او به سینمای وحشت ریشه در نقاشی کردن «کسپرینوینیستی» دارد که در این مکتب هنری، هیجان و ترس درونی انسان‌ها نشان داده می‌شود. «کریل سربرنیکوف» فیلم‌ساز و کارگردان تئاتر روسی، سال گذشته با فیلم «تب پتروف» در کن حضور داشت. اما امسال با فیلم «زن چایکوفسکی-Tchaikovsky’s Wife» به رقابت اصلی قدم می‌گذارد؛ فیلم موزیکال «تابستان» در سال ۲۰۱۸ بدون حضور او در جشنواره کن نمایش داده شد. در میان کارگردانان زنی که آثارشان در بخش اصلی پذیرفته شده، می‌توان از «کلی رایکار» با فیلم «حضور» نام برد؛ نگاه مینی‌مان (ساده‌گرای) و برداشتهای بلند با روایتی نرم از خصیصه‌های این فیلم‌ساز به شمار می‌آید. «والری برونی» بازیگر فیلم‌ساز زن فرانسوی که اصالتی ایتالیایی دارد فیلمی با نام «درختان بادام-Les Amandiers» را در برنامه امسال دارد؛ او پیش‌ازاین در سال ۲۰۱۲ با فیلم «قلعهای در ایتالیا» نامزد نخل

طلا شده بود. «برژی اسکولیموفسکی» فیلم‌ساز شهیر لهستانی که هشتادوچهار سال سن دارد، با فیلم «یو-EO» نگاه همگان را به خود کنجکاو کرده است؛ او اولین بار نزدیک به نیم‌قرن پیش با اقتباسی از رمان «شاه، بی‌بی، سرباز» نوشته «ولادیمیر ناباکوف» در

جشنواره کن شرکت کرد؛ اسکولیموفسکی در فضاسازی و کارگردانی آثارش دیدگاهی انتقادی به روابط و ارزش‌های زندگی مدرن اروپایی‌ها، به‌ویژه با ارزش شدن ارزش‌ها دارد. او در فیلم‌هایش آزمندگی و سوءاستفاده کردن انسان‌ها از یکدیگر را به‌خوبی هدف قرار داده و با موقعیت‌های نهنیستی (هیچ‌انگارانه‌ای) که در زیر متن آثارش چشم می‌خورد، یکی از بزرگان سینمای اندیشه است که با کپولت سن همچنان در حال فیلم‌سازی است. از دیگر خصیصه‌های کارگردانی او، بازگذاشتن دست بازیگران در بداهه‌پردازی به‌شرط خارج نشدن از نقش و فیلم‌نامه است. گاه پیش می‌آید فیلم‌سازانی که پا به سن می‌گذرانند، فروغ و درخشش سالیان پیشین خود را همراه ندارند، اما حضور این هنرمند صاحب‌سبک به هیجان این دوره بسیار افزوده است.

سینمایی که در نقاشی ریشه دارد | اسکولیموفسکی در ژانر سینمای ترسناک نیز فیلم «فریاد» را در کارنامه دارد که در سال

نگاهی به داستان کوتاه «شعرها» از مجموعه داستان لتی پارک اثر بودیت هرمان

دشواری‌های انسان مدرن

«چند نفر را گذاشتم از من جلو بزنند. اگر می‌زی خالی بود می‌نشستم و می‌گفتم برایم کافه گلاسه بیاورند. می‌خواستم دیدن پدرم را عقب بیندازم. می‌خواستم دیرتر بروم.» در ادامه داستان با توصیفاتى که از خانه پدر داده می‌شود که توصیف صحنه است و ظاهر پدر، ما متوجه احوال پرباش و اوضاع نابسامان روحی پدر می‌شویم. «دمپایی‌هایش لنگه‌به‌لنگه‌اند، اصلاح نکرده، موهایش ژولیده.» و در سطرهای بعدی دختر به بیماری روانی پدر و بستری بودنش در آسایشگاه روانی، غم پنهان در وجود خودش که هیچ‌وقت سالم بودن پدر را یاد ندارد، ادغان می‌کند و همین باعث شده خانه و پدر را ترک کند. «از وقتی یادم است این بیماری را داشتم، اصلاً پدر سالمی یادم نمی‌آید و شاید هم به همین خاطر به آن زودی خانه پدری را ترک کردم. رفتم جایی دور و ارتباط قطع شد.» اما مسئله اینجاست که دختر گرچه خانه را ترک کرده اما انگار هنوز در گیر احساسات متناقضی است و نتوانسته است رها کردن را با خودش حل کند و هنوز سالی یک‌بار به دیدن پدر می‌آید و برش‌هایی از کیک زردآلو برایش می‌آورد یا در زمان‌هایی که پدر در آسایشگاه بوده به دیدنش می‌رفته است و باهم تمرین شعرخوانی می‌کرده‌اند. شاید همه این کارهای بظاهر کوچک ولی به لحاظ احساسی برای دختر به‌شدت دشوار و دردواق تلاش‌های دختر برای کم کردن درد وجدان خودش است چراکه ما در داستان می‌فهمیم دختر ازدواج زود هنگام داشته و شوهر باشخصیتی هم دارد. «خوشبختانه شوهرم مشکلی با موضوع نداش. به‌اندازه کافی شعور برای این کارها را داشتم.» ولی هنوز حس عدم رضایت از زندگی را دارد. پدر هم از دختر دلخوری‌هایی دارد، در ماشین در جلوی بیمارستان «پدرم سوار اتومبیل شد و روی صندلی عقب نشست، در اتومبیل را باز گذاشت و حتی

رویداد

در فرهنگسرای اندیشه «حاصل عمر» محمد اسماعیلی خواندنی می‌شود

همدلی مدیریت موسیقی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران با مشارکت فرهنگسرای اندیشه ویزمیرنامه رونمایی از کتاب «حاصل عمر» به نویسندگی محمد اسماعیلی نوازنده پیشکسوت موسیقی ایرانی را برگزار می‌کند. ویژه‌نامه رونمایی از کتاب «حاصل عمر» اثر محمد اسماعیلی نوازنده پیشکسوت موسیقی ایرانی است که طی دهه‌های اخیر علاوه بر انتشار آثار پژوهشی و آلبوم‌های متعدد در همکاری با هنرمندان شناخته‌شده کشورمان، کنسرت‌های متعددی را در ایران و کشورهای دیگر برگزار کرده است. فرهنگسرای اندیشه در خیابان شریعتی، رسیده به پل سیدخندان، بوستان اندیشه واقع است.

ویدئوآرت «صورتگر» دو جایزه جهانی برد

همدلی ویدئوآرت «صورتگر» به کارگردانی رامین حسین‌پور نشان افتخار بهترین موزیک ویدئو راک جوایز موزیک ویدئوی مونیخ آلمان و جایزه بهترین فیلم موزیسین جوایز موسیقی اروپا در اسلواکی را از آن خود کرد. به نقل از مشاور رسانه‌ای پروژه، ویدئوآرت «صورتگر» به نویسندگی، کارگردانی، ایده‌پردازی و تهیه‌کنندگی رامین حسین‌پور و با شمری از مولانا نشان افتخار بهترین موزیک ویدئوی راک از «جوایز موزیک ویدئوی مونیخ آلمان» و جایزه بهترین فیلم یک آهنگساز از «جوایز موسیقی اروپا» را دریافت کرد. جوایز موزیک ویدئوی مونیخ آلمان ۲۴ فروردین تا ۲۴دیپهشتماه (۱۵ آوریل تا ۱۵می) و جوایز موسیقی اروپا ۱۱ تا ۲۴دیپهشتماه (۲۸ آوریل تا ۱۵می) در اسلواکی برگزار شد. جوایز موسیقی اروپا تمام ژانرهای مرتبط به موزیک ویدئوها از جمله موسیقی، ویدئو آرت، کارگردانی و... را شامل می‌شود. در این رویداد بین‌المللی گروهی از نوازندگان، فیلم‌سازان و مدیران باتجربه هیات داوران را تشکیل می‌دهند. همچنین در بازه زمانی یک‌ماهه اسامی برندگان در هر بخش مشخص و منتشر می‌شود. جایزه اصلی (جام) نیز در پایان سال میلادی به‌صورت حضوری اهدا می‌شود.

همچنین جوایز موزیک ویدئوی مونیخ آلمان هر دو مسأه یکبار برگزار و در آن، آثار توسط هیات داوران ارزیابی و دیدلم افتخار و جام قهرمانی برای برندگان در نظر گرفته می‌شود. همچنین دیدار حضوری در پایان سال میلادی اتفاق می‌افتد «صورتگر» تاکنون در بیش از ۳۰فستیوال بین‌المللی حضورداشته که در ۲۵فستیوال به‌عنوان فینالیست با دیگر آثار به رقابت پرداخته است. این ویدئوآرت تا کنون افتخاراتی کسب کرده است که از آن جمله می‌توان به جایزه بهترین موزیک ویدئو در فستیوال بین‌المللی مستقل ونکوور کانادا، جایزه بهترین سلولو آرتیست در فستیوال بین‌المللی موزیک ویدئوی آندرگراند (زیرزمینی) پاریس فرانسه، جایزه بهترین جلوه‌های ویژه موزیک ویدئو اورلد براک چک، تقدیر ویژه هیات داوران و راه‌یابی به بخش نهایی بهترین موزیک ویدئو اورلد لندن انگلستان، جایزه بهترین موزیک ویدئو در فستیوال بین‌المللی آرت پلکس مسکو و جایزه بهترین موزیک ویدئو، مستند، نویسندگی و کارگردان مرد موزیک ویدئو اورلد رم ایتالیا اشاره کرد. «صورتگر» سال ۱۴۰۰ تحت مجوز دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ساخته‌شده و آهنگسازی، تنظیم، خوانندگی و نوازندگی گیتار الکتریک آن نیز بر عهده رامین حسین‌پور بوده است.

رامین حسین‌پور دانش‌آموخته معماری، موسیقی نام‌های «غنیمت» و «اشتیاق» تولید کرد که در فستیوال‌های بین‌المللی به‌عنوان فینالیست حضور پیدا کرده‌اند. دیگر عوامل ویدئوآرت «صورتگر» عبارت‌اند از مدیر برنامه هنری: محمد نظری، مدیر پست پروداکشن: احسان وانقی، تیریدی آرتیست: حجت سعیدانی، مدیر فیلم‌برداری: علی احسانی، هلی شات: امید احمدزاده و رسول کیان پور، عکاس هنری: محمد حسامیان و بازیگران: فاضل مصلی نژاد و داود اسدلهی.